

Bijlage 7 behorende bij de omgevingsvergunning / verklaring van geen bedenkingen voor de uitbreiding van Steenfabriek Klinkers BV, Brusselseweg 700 te Maastricht.

Registratienummer: 18-1983WB

Zienswijzenrapport ten behoeve van de ingekomen zienswijzen betreffende de ontwerp omgevingsvergunning en de ontwerp verklaring van geen bedenkingen inzake Steenfabriek Klinkers BV, Brusselseweg 700 te Maastricht.

Zienswijzen zijn kenbaar gemaakt door:

1. Het Comité Uitbreiding Steenfabriek Fa. Klinkers, onderdeel van Buurtvereniging Tussen Sluis en Grens, de heer [REDACTED], gedateerd en ingekomen per email 16 april 2021, kenmerk 2021.12591 (CERK) en 2021.12593 (RAAD). Buurtvereniging Tussen Sluis en Grens, de heer [REDACTED] (voorzitter), het Comité Uitbreiding Steenfabriek Fa. Klinkers, onderdeel van Buurtvereniging Tussen Sluis en Grens, de heer [REDACTED], gedateerd 16 april 2021, ingekomen per email 23 april 2021, kenmerk 2021.14116 (CERK) en 2021.14122 (RAAD), hierna te noemen reclamant 1.
2. Gemeente Lanaken, mevrouw [REDACTED] (B), gedateerd 30 oktober 2020 (brief bijlage bij email) en 21 april 2021, ingekomen per email 21 april 2021 voorzien van digitale handtekening en ingekomen per email 10 mei 2021, voorzien van handtekening van de burgemeester de heer [REDACTED] en algemeen directeur de heer [REDACTED], kenmerk 2021.12333 (CERK) en 2021.18792 (RAAD), hierna te noemen reclamant 2.
3. Waterschap Limburg B.V., de heer [REDACTED], postbus 2207, 6040 CC, Roermond gedateerd en ingekomen per email 26 maart 2021, kenmerk 2021.13446 (CERK) en 2021.18803 (RAAD), hierna te noemen reclamant 3.
4. De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED], gedateerd 17 maart 2021, ingekomen 21 maart 2021 (niet voorzien van handtekening) en ingekomen per email 20 april 2021 (voorzien van handtekening), kenmerk 2021.08895 (RAAD) en 2021.08896 (CERK), hierna te noemen reclamant 4.
5. De heer [REDACTED], mondelinge zienswijze waarvan verslag, gedateerd 16 april 2021, voor akkoord getekend en ingekomen per email 20 april 2021, kenmerk 2021.13335 (CERK) en 2021.18666 (RAAD), hierna te noemen reclamant 5.

1. Ten aanzien van de ontvankelijkheid van reclamanten

De ontwerp omgevingsvergunning respectievelijk de ontwerp verklaring van geen bedenkingen heeft met ingang van 11 maart 2021 tot en met 21 april 2021 ter inzage gelegen. Tijdens deze termijn kon eenieder schriftelijk of mondeling een zienswijze kenbaar maken. Er zijn 4 schriftelijke zienswijzen ingediend en er is 1 mondelinge zienswijze ingediend.

De openbare kennisgeving over de terinzagelegging heeft plaatsgevonden in zowel de Staatscourant als het Gemeentebblad en in Het Belang van Limburg (Belgisch nieuwsblad).

In de kennisgeving is aangegeven, dat de termijn van de terinzagelegging op 11 maart 2021 een aanvang zou nemen. De termijn van de terinzagelegging eindigde derhalve op 21 april 2021. De zienswijzen zijn allemaal binnen deze termijn ingediend en zijn ontvankelijke zienswijzen. De zienswijze van reclamant 4 is nog nader aangevuld met een handtekening. De zienswijze van reclamant 2 is nog nader aangevuld met een niet digitale handtekening. De zienswijze van Reclamant 1 is nader aangevuld met betrekking tot de bevoegdheid tot het indienen van een zienswijze. Wij merken de zienswijze van deze reclamant aan als een zienswijze van de Buurtvereniging Tussen Sluis en Grens. De heer [REDACTED] heeft aanvankelijk namens het Comité Uitbreiding Fa. Steenfabriek Klinkers (19 gezinnen, 46 bewoners), als onderdeel van de Buurtvereniging Tussen Sluis en Grens, een zienswijze ingediend. Uit het register van de Kamer van Koophandel maakten wij op dat hij niet tot de bestuurders van de vereniging behoort. Slechts de bestuurders kunnen namens de vereniging een zienswijze indienen. Vervolgens is de heer [REDACTED] in de gelegenheid gesteld om kenbaar te maken of hij anderszins bevoegd is om namens de betreffende bewoners een zienswijze in te dienen en indien dit het geval is een document te overleggen waaruit dit blijkt. Vervolgens heeft de heer [REDACTED] de zienswijze ondertekend namens de leden als van voorzitter van de Buurtvereniging Tussen Sluis en Grens.

De zienswijzen dienen ingevolge artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht voorzien te zijn van naam, adres, dagtekening, handtekening en motivering. Dit is het geval.

De zienswijzen zijn gedeeltelijk gericht tegen zowel de ontwerp omgevingsvergunning als de ontwerp verklaring van geen bedenkingen.

2. Afhandeling zienswijzen.

Reclamant 1.

Onderdeel 1.

Reclamant stelt de vraag waarom de omwonenden niet geïnformeerd werden door de firma Klinkers of de gemeente. Hij geeft aan pas na 22 januari op eigen verzoek van de firma Klinkers informatie ontvangen te hebben. Reclamant geeft aan met de heer [REDACTED] afgesproken te hebben dat zijn verdere handelen in verband met bezorgdheid over de geplande uitbreiding afhankelijk zou zijn van de rol van de gemeente. Er was op dat moment reeds sprake van (over)last van geluid, stof en geur aan de kant van het kanaal (Zuid-Willemsvaart) van reclamant. Reclamant geeft aan dat uit de raadsronde van 12 januari 2021 volgt dat 1 direct omwonende vragen heeft gesteld over geluid en stofoverlast en dat aan diens wensen is tegemoetgekomen. Vervolgens wordt de verklaring van geen bedenkingen geaccordeerd voor de raadsvergadering van 9 februari 2021. Met de raadsinformatiebrief d.d. 8 februari 2021 haalt de wethouder dit punt van de agenda. De firma Klinkers krijgt de opdracht om met de nog niet geraadpleegde potentiële omwonenden contact op te nemen. Vanaf dat moment werd reclamant gevoelsmatig gezien als belanghebbende omwonende.

Reclamant stelt de vraag, wat, welke gedachte, heeft er bij de wethouder toe geleid dat vanaf 8 februari wel met potentiële omwonenden moet worden gecommuniceerd. Hij wijst op de anterieure overeenkomst d.d. 7 december 2020 waarin deze verplichting reeds is vastgelegd voor de firma Klinkers. Door de gemeente en de firma Klinkers is niet tijdig en onvolledig geïnformeerd over de uitbreiding van de steenfabriek. Reclamant voelt zich als direct belanghebbende omwonende voor een voldongen feit geplaatst. Hij stelt de vraag in hoeverre hij als buurtbewoner een gelijkwaardige partner is in de afhandeling van de onderhavige aanvraag omgevingsvergunning. Hij constateert dat de betrokkenheid van de gemeente Maastricht naar hem tot op heden zeer te wensen overlaat en dat dit de in de politiek vaak gebruikte opmerkingen: "dit verdient niet de schoonheidsprijs" overstijgt. Reclamant wijst erop zich voor het eerst serieus genomen te voelen toen op 8 februari de vvgb van de raadsagenda werd gehaald, maar geeft aan dat dit een misvatting is geweest, omdat hij via de Staatscourant heeft kunnen vernemen dat de belanghebbende bewoners in zone 21 in het hoofdstuk 4.1.8 geluid en trillingen volgens de tabellen niet meer bestaan en meetellen.

Reclamant stelt de vraag waarom gemeente niet heeft gereageerd op zijn brief van 3 februari 2021?

Reclamant geeft aan dat gezien bovenstaande duidelijk mag zijn dat hij weinig vertrouwen heeft in de afhandeling van de aanvraag door de gemeente Maastricht. De relatie met de steenfabriek is prettig en reclamant hecht eraan dat dat zo blijft.

Reactie: *ten eerste betreuren wij dat reclamant weinig vertrouwen heeft in de afhandeling van onderhavige vergunning door de gemeente. Dat de relatie met de steenfabriek als prettig wordt ervaren, kunnen wij alleen maar toejuichen. Onderstaande zullen wij het proces op hoofdlijnen nader toelichten.*

Op 7 september 2018 is een aanvraag omgevingsvergunning ingediend ten behoeve van de uitbreiding van Steenfabriek Klinkers BV. Op onderhavige procedure is de uitgebreide voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing. Anders dan bij de reguliere procedure is er geen wettelijke plicht om van de aanvraag om een omgevingsvergunning waarop deze uitgebreide procedure van toepassing is openbaar kennis te geven in een huis-aan-huisblad of op andere geschikte wijze. Desalniettemin is dit kenbaar gemaakt in de Via Limburg op 20 september 2018. Op 23 december 2020 is in de Via Limburg een bekendmaking gepubliceerd met betrekking tot het sluiten van de anterieure overeenkomst tussen de Steenfabriek Klinkers BV en de gemeente Maastricht.

Vervolgens is op 12 januari 2021 het verlenen van de ontwerp verklaring van geen bedenkingen in de raadsronde behandeld. Daarna stond dit onderwerp geagendeerd voor de raadsvergadering van 9 februari 2021. In deze vergadering heeft de raad besloten om dit agendapunt van de raadsagenda te halen zodat de steenfabriek in de gelegenheid werd gesteld om meer omwonenden te informeren inzake hun uitbreidingsplannen. De directeur heeft hier vervolgens gehoor aan gegeven door op 17 februari 2021 een bewonersbrief bij omwonenden (64 adressen) te bezorgen en de omwonenden in de gelegenheid te stellen om per telefoon of per email hun vragen stellen. Ook hebben er huisbezoeken plaatsgevonden door de mede-eigenaar. De directeur heeft 3 schriftelijke reacties ontvangen, waaronder van 2 omwonenden en van reclamant. De directeur heeft vervolgens op deze reacties schriftelijk gereageerd. De directeur is vervolgens nog in overleg getreden met een lid van de Buurtvereniging Tussen Sluis en Grens en reclamant 5.

Door het hiervoor genoemde hebben zowel de directeur van de steenfabriek als wij, ons inziens doen blijken, dat wij de zorgen van de omwonenden serieus nemen. Dit blijkt te meer uit het verzoek van de gemeente aan de Regionale Uitvoeringsdienst Zuid-Limburg (RUDZL) om een controle uit te voeren bij de steenfabriek. Deze controle is vervolgens uitgevoerd op 5 februari 2021.

In de raadsvergadering van 2 maart 2021 heeft de raad vervolgens besloten om de ontwerp verklaring van geen bedenkingen af te geven.

Vervolgens is op 10 maart 2021 de bekendmaking inzake de terinzagelegging van de ontwerp omgevingsvergunning met de daarbij behorende stukken en de ontwerp verklaring van geen bedenkingen gepubliceerd in de Staatscourant, het Gemeenteblad en in Het Belang van Limburg (Belgisch nieuwsblad). Eenieder is in de gelegenheid gesteld zijn of haar zienswijzen hiertegen naar voren te brengen, het is niet noodzakelijk om belanghebbende te zijn.

Hoewel het wel wenselijk kan zijn om omwonenden in een vroeg stadium bij een omgevingsvergunningprocedure te betrekken, geldt hiertoe thans geen wettelijke verplichting, noch naar de aanvrager, noch naar het bevoegd gezag, desalniettemin hebben wij de verplichting aan de aanvrager om met omwonenden te communiceren in de anterieure overeenkomst opgenomen. In eerste instantie heeft aanvrager hier gehoor aan gegeven door de uitbreidingsplannen te bespreken met de bewoners van de woning die direct naast de steenfabriek is gelegen, de woning van reclamant 4. Om de uitbreiding te kunnen realiseren moeten er ten aanzien van deze woning ook maatregelen getroffen worden in de vorm van een aarden wal met daarop een scherm.

Alles overwegende concluderen wij, dat de communicatie richting omwonenden eerder had kunnen plaatsvinden, maar dat voordat de ontwerp omgevingsvergunning en de ontwerp verklaring van geen bedenkingen ter inzage werd gelegd, alsnog diverse omwonenden zijn geïnformeerd. Daarnaast heeft op 6 april 2021 nog een gesprek plaatsvonden tussen de directeur van de steenfabriek, de gemeente, de RUDZL en een lid van de Buurtvereniging Tussen Sluis en Maas en reclamant 5, waarin zij in de gelegenheid zijn gesteld om hun vraagpunten te bespreken.

De door reclamant genoemde punten in de brief van 3 februari 2021 zijn beantwoord in de raadsinformatie brief van 8 februari 2021. Telefonisch heeft de heer [REDACTED] aangegeven dat hij van deze brief kennis heeft genomen en dat de brief niet alsnog naar hem verstuurd hoeft te worden.

Onderdeel 2.

Reclamant heeft als bijlage bij zijn zienswijze een brief van de gemeente Lanaken opgenomen d.d. 30-10-2020 kenmerk 24616. Hij geeft aan dat wethouder [REDACTED] in de raadsronde van 12 januari 2021 heeft aangegeven niet te weten waarom de gemeente Lanaken niet heeft gereageerd. De brief laat zien dat er wel een reactie is binnengekomen. Reclamant vraagt zich af hoe dit kan en of de wethouder ambtelijk wel voldoende wordt geïnformeerd.

Reactie: *in het kader van onderhavige procedure is de gemeente Lanaken in de gelegenheid gesteld om in het kader van het zogenaamde vooroverleg gedurende de periode van 7 september 2020 tot en met 18 oktober 2020 een reactie in te dienen. De brief van de gemeente Lanaken gedateerd op 30 oktober 2020 hebben wij niet ontvangen. Naar aanleiding van de onderhavige zienswijze is contact opgenomen met de gemeente Lanaken, reclamant 2. Aangegeven werd dat de brief per email, via een nieuw geautomatiseerd systeem aan de gemeente Maastricht is aangeboden en dat het mogelijk is*

dat de brief niet is verzonden, omdat het nieuwe systeem soms nog hapert. De gemeente Lanaken heeft de brief als zienswijze ingediend, de in de brief genoemde punten worden hierna dan ook alsnog nader beschouwd en van reactie voorzien.

Onderdeel 3.

Reclamant verwijst naar een bijlage van de zienswijze waarop een schoorsteen te zien is en geeft aan dat over het plaatsen van de nieuwe niet vergunde schoorsteen in 2019 niet werd gecommuniceerd. De oude, lagere schoorsteen was eerder nooit te zien. De nieuwe schoorsteen is prominent en ergerlijk zichtbaar. Inmiddels is duidelijk dat het om de permanente nieuwe schoorsteen gaat. Reclamant stelt de vraag of de gemeente als bevoegd gezag vanwege de plaatsing op het ca. 10 hectare grote terrein de zichtbaarheid had kunnen en/of moeten voorkomen. Ook vraagt hij zich af welke procedure er werd gevolgd vanwege de benodigde bestemmingsplanaanpassing en welk overleg tussen gemeente en de firma Klinkers er is geweest over die niet vergunde (ver)plaatsing en of dat schriftelijk is vastgelegd. Ook vraagt hij zich af waarom er in de stukken geen actuele luchtfoto van het fabrieksterrein in de huidige stukken is te vinden, inclusief de nieuwe (nood)schoorsteen.

Aangegeven wordt door reclamant dat de niet vergunde nieuwe schoorsteen niet werd onderworpen aan de redelijk eis van welstand volgens de algemene en gebiedsgerichte welstandscriteria, althans in het ontwerpbesluit wordt hier niets over vermeld. Dit, terwijl er aan de te vergunnen geluidswal bij [REDACTED] wel kritische kanttekeningen zijn geplaatst. Reclamant stelt de vraag waarom in het ontwerpbesluit opmerkingen ontbreken over de nieuwe schoorsteen in verband met de welstandscriteria.

Reclamant vraagt om helderheid over de gevolgde procedures inzake het vernieuwen van de schoorsteen en de gevolgen hiervan voor de gezondheid en welbevinden.

***Reactie:** om plaats te maken voor de uitbreiding van de vlamovenhal moet de schoorsteen worden afgebroken. Het is inherent dat de schoorsteen nabij de vlamovenhal gesitueerd moet zijn. De nieuwe schoorsteen is gesitueerd aan de zuidzijde van de bestaande vlamovenhal. Bij het bepalen van de locatie is o.a. rekening gehouden met de veiligheidszone van de hogedruk gasleiding welke in de directe nabijheid van de vlamovenhal is gelegen. Bij het bepalen van de dimensies van de schoorsteen is rekening gehouden met natuurlijke trek die in de schoorsteenpijp ontstaat als functie van de diameter en de lengte van de pijp en dit heeft tevens invloed op de verspreidingsberekeningen die ten grondslag liggen aan onderhavige vergunning en daarmee aan het voldoen aan de luchtkwaliteitsnormen als opgenomen in hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer. Met een voldoende natuurlijke trek in de schoorsteen is er minder mechanisch opgewekte luchtverplaatsing nodig, wat resulteert in engeriebesparingen. Een dergelijke voorziening als een schoorsteen is onvermijdelijk bij onderhavige bedrijvigheid. Waar de schoorsteen ook wordt gerealiseerd op het onderhavige perceel, hij zal door de hoogte altijd tenminste deels in het zicht staan.*

Uit een onafhankelijk extern rapport dat het bedrijf heeft laten opstellen in 2018 is gebleken dat de staat van onderhoud van de oude schoorsteen zeer slecht was en dat vervanging absoluut noodzakelijk was. Uit veiligheidsoverwegingen en als voorzorg om eventuele uitval van de productie te voorkomen, dit zou enorme financiële consequenties hebben, heeft aanvrager besloten om vooruitlopend op onderhavige omgevingsvergunning, de oude schoorsteen al vervroegd te vervangen en een nieuwe te realiseren op de plek zoals aangegeven op de ingediende tekening bij onderhavige

aanvraag. Omdat het bedrijf aan alle eisen voldoet op het gebied van ruimtelijke ordening-, bouw- en milieutechnische toetsen ten aanzien van de schoorsteen (als onderdeel van deze procedure van de gehele uitbreiding) en er zicht bestaat op legalisatie (aangezien de schoorsteen vergund kan worden), is er geen aanleiding om momenteel handhavend op te treden. Indien er handhavend opgetreden zou worden, zou de productie stilgelegd moeten worden en dit heeft grote consequenties voor het bedrijf.

Het plan is in zijn totaliteit door de welstands- en monumentencommissie beoordeeld, waaronder ook de schoorsteen. Daarbij is het niet gebruikelijk en redelijkerwijs haast onmogelijk om elk bouwonderdeel tot in detail te benoemen. Desondanks hebben wij, om reclamant tegemoet te komen, de hiervoor genoemde commissie nogmaals gevraagd het plan met extra aandacht voor de schoorsteen te beoordelen. In het advies dat zij vervolgens hebben uitgebracht, wordt aangegeven dat het gehele voorstel voor het verbouwen en uitbreiden van de steenfabriek inclusief de schoorsteen die onderdeel is van de industriefunctie en behoort bij een industrieterrein voldoet aan de redelijke eisen van welstand. In het definitieve besluit zal deze totaalbeoordeling van het plan worden opgenomen.

Voor wat betreft de relevantie van een actuele luchtfoto van het terrein van de inrichting in de huidige situatie kan worden opgemerkt dat de omgevingsvergunning verleend wordt voor een toekomstige beoogde situatie. Bij een aanvraag om omgevingsvergunning dient dan ook de beoogde situatie inzichtelijk te worden gemaakt.

Het aspect gezondheid is deels verankerd in de vastgestelde wettelijke toetsingskaders voor bijvoorbeeld geluid en luchtkwaliteit. Te denken valt bijvoorbeeld aan hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer (Wm), waar grenswaarden zijn opgenomen voor luchtverontreinigende stoffen. Daarnaast is er op dit moment geen wettelijk toetsingskader voor gezondheid waar bij besluitvorming op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) rekening mee moet worden gehouden. Doordat zoals hiervoor is aangegeven het gezondheidsaspect wel is verankerd in wettelijke toetsingskaders is het derhalve meegenomen in de toetsing van onderhavige aanvraag.

Onderdeel 4.

Reclamant geeft aan dat volgens wethouder [REDACTED] wetenschappelijke onderzoeken aantonen dat de aanvraag tot uitbreiding van de productie vergunbaar is. Reclamant geeft aan dat het advies daartoe aanvaardbaar is, mits er wordt voldaan aan de in de onderzoeken gestelde eisen. Gewezen wordt op gebruikmaking van BBT- middelen en daarvoor geldende Europese maatstaven. De vraag wordt gesteld wie bepaalt welke BBT-middelen er moeten worden gebruikt en wie controleert dit.

Reactie: *het bevoegd gezag bepaalt bij vergunningverlening de Beste Beschikbare Technieken (BBT). Bij de verlening van omgevingsvergunningen moet het bevoegd gezag rekening houden met Nederlandse informatiedocumenten over BBT. Deze documenten staan in de bijlage van de Ministeriele regeling omgevingsrecht (Mor). Dit is bepaald in artikel 9.2 van de Mor. Voor IPPC-installaties, waar in onderhavig geval sprake van is, gelden de documenten uit de bijlage bij de Mor in aanvulling of als verdere uitwerking van de BBT-conclusies. De verplichting om met BBT-conclusies rekening te houden volgt uit artikel 5.4 lid 1 van het Besluit omgevingsrecht (Bor) en artikel 9.2 van de Mor. De Europese commissie stelt sinds 2012 BBT-conclusies formeel vast en publiceert deze. In onderhavige vergunning is getoetst aan alle relevante BBT-informatiedocumenten en de conclusie is*

dat de aanvraag hieraan voldoet. De toetsing aan de BBT is verwerkt in hoofdstuk 4 van onderhavig besluit.

Onderdeel 5.

Reclamant refereert aan de rondleiding van de heer ████████ op het fabrieksterrein en het herkennen van het tonaal geluid van de continu (24/7) functionerende droogoven(s). Dit verraste ook de heer ████████ en hij verzekerde er iets mee te gaan doen. Deze waarneming maakt onderdeel uit van de huidige geluidsoverlast en niet in het minst in de nachtelijke uren. Reclamant geeft aan dat tot zijn verbazing in het ontwerpbesluit zone 21, waarbinnen alle bewoners, 19 gezinnen van het Comité zich bevinden, niet vermeld zijn, hij stelt de vraag: waarom? Hij wijst op de in het Akoestisch rapport van TCKI kenmerk 19-478 d.d. 3 juni 2019 vermelde tabellen: 7 (19-478/28) en 8 (19-478/29) aangaande zone 21 en geeft aan verontrustende resultaten te zien. Te hoge waardes (oranje) in tabel 7 en ook tabel 8 geeft 49,9 DB aan. Ook bij tabel 9 en 10 (19-478/30) komt zone 21 er met name in de avond- en nachturen niet goed uit ten opzichte van de op het fabrieksterrein gelegen woningen. In de tabellen in de ontwerp-omgevingsvergunning is zone 21 niet opgenomen. Reclamant stelt de vraag wie dat bepaalt.

***Reactie:** anders dan reclamant stelt zijn in tabel 7 en 8 van paragraaf 4.5.1 van het rapport van het akoestisch onderzoek de rekenresultaten aangaande de nieuwe representatieve bedrijfssituatie weergegeven, waarbij nog géén maatregelen zijn getroffen aan vaste geluidbronnen die verantwoordelijk zijn voor overschrijding van de referentiewaarden. In paragraaf 4.5.2 van het genoemde rapport wordt daarentegen inzicht gegeven in de situatie na het treffen van bronmaatregelen.*

In onderhavig besluit hebben wij ons gebaseerd op de rekenresultaten in paragraaf 4.5.2, meer specifiek tabel 9 en 10. Op alle in deze tabellen relevante toetspunten is getoetst. Ter verduidelijking en om aan reclamant tegemoet te komen hebben wij de zonebewakingspunten (beoordelingspunt gelegen ter plaatse van de vastgestelde geluidzone) 19, 20 en 21 toegevoegd aan voorschrift 5.1 van onderhavig besluit en tevens is ter verduidelijking de considerans op dit vlak aangepast. Met deze toevoeging zijn alle direct omliggende zonebewakingspunten opgenomen in het geluidvoorschrift.

Onderdeel 6.

Reclamant geeft aan dat bijna 2 maanden na zijn vraag aan b&w van 3 februari 2021 om nieuwe metingen er door de RUDZL overdag op 29 maart en 1 april zeer korte onderzoeken zijn gedaan naar de geluidsbeleving op het Kleine Dijkje. Dit op een hoogte van 1,5 meter terwijl een meting op 5 meter hoogte beter is en een ander beeld geeft. De uitslag komt niet overeen met de eigen metingen van reclamant. Hij wijst erop dat het advies van de RUD-deskundige was dat geluidsmetingen geen zin hebben. De uitslag van dit korte bezoek komt niet overeen met reclamant zijn eigen metingen. Het advies van de RUD-deskundige: Geluidsmetingen hebben geen zin! Toch werd er door RUDZL een geluidsmeting gedaan met een mobiele telefoon via de app DBMETERPRO gedurende 9 seconden, terwijl een minimum meting van 1 minuut nodig is, met als resultaat: 49db(A). Voornamelijk geluid afkomstig van vogels, ruis van de industrie (vermoedelijk van de steenfabriek) en van de woonkern Lanaken (Smeermaas), aldus de RUD-deskundige. Deze deskundige tekent hierbij aan dat een meting met een gekalibreerde klasse-1 meter en een juiste wijze van meten een exacter beeld zal geven.

Reclamant geeft aan dat hij reeds heeft aangegeven dat meerdere van zijn geluidmetingen resultaten laten zien tussen de 63 en 72 DB. Deze metingen zijn eerder uitgevoerd, ook na 22.00 uur waarbij geluid afkomstig van vogels, van de woonkern Lanaken (Smeermaas) en vrijwel geen verkeer vanwege de Corona avondklok, geen invloed konden uitoefenen op de meting. Alleen al de tonale geluiden van de ventilatoren van de droogovens, die 24/7 draaien met lage frequentie en mogelijk nog andere geluidsbronnen via het fabrieksterrein zorgden voor de door reclamant gemeten decibellen. Een en ander is ook afhankelijk van de meteorologische omstandigheden. Reclamant merkt op "meten is weten". Bij de geluidsmetingen is zoals vermeld gebruik gemaakt van de "Handleiding meten en rekenen industrielawaai." In hoofdstuk 2.3 (pagina 14) bijzondere geluiden (tonaal karakter/impuls) wordt aangegeven: bij het verlenen van vergunningen en handhaving van geluidsvoorschriften moet rekening worden gehouden met bijzondere geluiden die vanwege hun karakter als extra hinderlijk worden beschouwd. Het betreft tonaal geluid en geluid met een impulsachtig karakter. Als er bij een bedrijf sprake is van deze bijzondere geluiden wordt een toeslag op het bij deze bedrijfstoestand gemeten of berekende langtijdgemiddelde deelgeluidsniveau gehanteerd. Bij een combinatie van tonaal, impulsachtig geluid wordt die toeslag maar een keer toegepast. Bij inrichtingen op een gezoneerd industrieterrein is extra aandacht vereist voor het toepassen van die toeslag. Met het eventuele tonale of impulsachtige karakter van het geluid behoeft bij de zonering (de vaststelling van) geen rekening te worden gehouden. Bij de vergunningverlening aan bedrijven op een gezoneerd industrieterrein is deze toeslag wel van toepassing. Het bevoegd gezag (gemeente Maastricht) dient voor een zorgvuldige afstemming van zonering en vergunning zorg te dragen. In het geval van geluid met een tonaal karakter dient er op het gemeten of berekende langtijdgemiddeld deelgeluidsniveau vanwege de gehele inrichting een toeslag van 5 dB in rekening te worden gebracht. Bij vergunningverlening aan inrichtingen op zoneringsplichtige industrieterreinen zal bij de opstelling van vergunningvoorschriften rekening moeten worden gehouden met: ligging van de zonegrens, geluidsgevoelige objecten binnen de zone waarvoor een maximaal toelaatbare geluidsbelasting van de gevel is vastgesteld en toeslagen voor tonaal en impulsachtig geluid. Reclamant geeft aan dat dit bij de metingen van 29 maart en 1 april niet is gebeurd. Er heeft geen langtijdgemiddeld deelgeluidsniveau plaatsgevonden en er is voorbijgegaan aan de 5 dB toeslag in verband met de ventilatoren op het industrieterrein. Tijdens de korte onderzoeken was er geen enkel contact of communicatie vooraf tussen de RUD, de gemeente Maastricht en wij als Comité. Reclamant wijst erop dat de geluidsbeleving in de nacht totaal anders is dan overdag zoals omschreven door de RUD-deskundige. Reclamant stelt de vraag waarom het twee maanden heeft geduurd voordat de RUDZL in opdracht van de gemeente Maastricht in zone 21 summiere metingen en geluidsbelevingen registreerde. En stelt vervolgens de vraag of is dit een doelmatige zinvolle registratie is en verwijst hierbij naar de alinea inzake de handleiding rekenen en meten industrielawaai. Er is ten aanzien van het aantal decibellen binnen de zone nog geen rekening gehouden met een extra toeslag van 4 of 5 DB vanwege extra geluidsgevoelige objecten zoals, bijv. woningen. De gemeente bepaalt waar de zones moeten liggen. Buiten die zones is een geluid van 50 dB het maximale, daarbinnen kunnen de waardes hoger zijn. De woningen van reclamant liggen allemaal in zone 21 en niet alleen op het [REDACTED]. De vraag wordt gesteld waarom daar niet is gemeten. Waarom heeft de gemeente aan de RUDZL opdracht gegeven een geluidsbeleving en geluidsonderzoekje te doen op 29 maart en 1 april? Wethouder [REDACTED] gebruikte de milieu en geluidscntrole op 5 februari op het industrieterrein als positief argument tijdens raadsvergadering van 2 maart. Heeft de gemeente hier destijds opdracht voor gegeven?

Reactie: wij hebben ons in het ontwerpbesluit voor wat betreft het milieuaspect geluid gebaseerd op de aanvraag en het daarbij gevoegde rapport van het akoestisch onderzoek. Tevens zijn aan het ontwerpbesluit geluidvoorschriften verbonden waaraan de vergunninghouder moet voldoen. Dat er daarnaast geluidmetingen zijn uitgevoerd doet daar niet aan af. Deze metingen maken geen onderdeel uit van onderhavige besluitvorming. Desalniettemin kan hierover aangegeven worden dat de metingen op 29 maart en 1 april 2021 zijn uitgevoerd om een indicatie te verkrijgen van het geluidsniveau en hadden louter tot doel om de huidige geluidsbelasting op enig moment inzichtelijk te maken. De controle die op 5 februari 2021 bij het bedrijf heeft plaatsgevonden betrof een reguliere controle die los van onderhavige procedure ook moest plaatsvinden. Op verzoek van de gemeente heeft de RUDZL deze uitgevoerd, dit in verband met de klachten. Naast bovengenoemde heeft er van 28 april 2021 tot en met 12 mei 2021 een geluidsonderzoek plaatsgevonden waaruit blijkt dat de steenfabriek voldoet aan de wettelijke eisen voor wat betreft het aspect geluid. Dit onderzoek maakt overigens ook geen onderdeel uit van de vergunning, omdat dit onderzoek ziet op de huidige situatie en niet op de situatie die gerealiseerd wordt na het verlenen van de vergunning, de metingen vallen dan ook buiten het bereik van onderhavige besluitvorming. Ten slotte merken wij op dat indien reclamant geluidsoverlast ervaart, hij kan overwegen om een handhavingsverzoek bij het bevoegd gezag in te dienen, immers bij de onderhavige besluitvorming kan de huidige geluidsoverlast van reclamant niet betrokken worden.

Onderdeel 7.

Reclamant verwijst naar zijn brief van 3 februari 2021 waarin hij een onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek over een langere periode naar stof, geluid en geur aan de oostzijde van de Zuid-Willemsvaart (zone 21) eist en geeft aan bij deze eisen te blijven. Hij stelt de vraag waarom er volgens de gemeente geen nader gedegen wetenschappelijk onafhankelijk onderzoek naar stof en geluid nodig was in zone 21.

In de onderzoeken wordt veelal uitgegaan van aannames en prognoses en het is bekend dat de combinatie van akoestische rekenmodellen samen met de wetenschappelijke metingen niet altijd leiden tot de perfecte weergave van de werkelijkheid. Uitgaande van de verkregen rekenresultaten wordt in de stukken vermeld dat wanneer straks toch nog blijkt dat er sprake is van nadelige gevolgen van welke aard dan ook, het bevoegd gezag, de gemeente Maastricht, de firma Klinkers opdraagt verbeteringen aan te brengen voor zover dat mogelijk is. Reclamant stelt de vraag wie toetst en bepaalt dan wat mogelijk is, zodat hij er geen nadelige gevolgen van kan ondervinden. Tevens stelt hij de vraag bij wie hij zijn klachten moet melden.

Reactie: het bevoegd gezag is gehouden om een aanvraag om een omgevingsvergunning te toetsen aan de daarvoor wettelijk vastgestelde toetsingskaders. De onderzoeksrapporten bij de aanvraag om omgevingsvergunning zijn opgesteld door een ter zake deskundig onderzoeksbureau en objectief getoetst door het bevoegd gezag. Onze overwegingen per milieuaspect zijn terug te lezen in onderhavig besluit. Wij hebben de betreffende aanvraag getoetst aan de daarvoor gestelde kaders en onze conclusie is dat wij tot vergunningverlening kunnen overgaan. Voor wat betreft het verzoek om additionele onderzoeken uit te voeren gedurende een langere periode, merken wij op dat dit verzoek buiten het bereik van onderhavige vergunningprocedure valt. Bovendien zijn wij als bevoegd gezag als zodanig objectief. Dit wil zeggen dat wij onafhankelijk van het bedrijf beoordelen of de bedrijfsuitbreiding ruimtelijk aanvaardbaar is en voldaan wordt aan relevante regels zoals

milieuregelgeving. Reclamant kan een handhavingsverzoek indienen indien hij overlast van vergunninghouder ervaart.

Onderdeel 8.

Reclamant wijst erop dat de uitbreiding gepaard kan gaan met mogelijke negatieve gevolgen voor zijn gezondheid en woongenot. Vervolgens stelt hij de vraag wie aansprakelijk is voor de nadelige gevolgen zoals gezondheidsproblemen, verminderd woongenot en leefmilieu, in en buiten zone 21, en daaruit voortvloeiende financiële schade. Reclamant is verder van mening dat de gemeente Maastricht grote verantwoordelijkheid draagt en aansprakelijk is voor alle nadelige gevolgen en bijbehorende schades voor belanghebbende bewoners, leden van het comité, de 19 gezinnen in zone 21.

***Reactie:** voor wat betreft het aspect gezondheid verwijzen wij naar onderdeel 3. Ten aanzien van woongenot en leefmilieu kunnen wij het volgende aangeven. Uit de ruimtelijke onderbouwing met de daarbij bijbehorende onderzoeken blijkt dat er geen onevenredige nadelige gevolgen ten aanzien van een goed woon- en leefklimaat bestaan en dat ten aanzien van alle milieuaspecten wordt geconcludeerd dat er wordt voldaan aan de wet- en regelgeving en er sprake is van een goede ruimtelijke ordening.*

Ten aanzien van de mogelijke financiële schade verwijzen wij naar de mogelijkheid tot het indienen van een aanvraag tot tegemoetkoming in planschade. Dit verzoek kan worden ingediend bij het college van b&w binnen uiterlijk 5 jaar nadat de omgevingsvergunning onherroepelijk is geworden. Hier zijn overigens wel kosten aan verbonden. Bij honorering van het verzoek krijgt aanvrager deze kosten terug.

Onderdeel 9.

Reclamant vraagt of er een termijn is gesteld ten aanzien van de eventuele bouwwerkzaamheden.

***Reactie:** er wordt geen termijn gesteld aan de eventuele bouwwerkzaamheden. Wel is het zo dat burgemeester en wethouders op grond van het gestelde in artikel 2.33 van de Wabo de omgevingsvergunning kunnen intrekken, indien gedurende 26 weken geen handelingen zijn verricht met gebruikmaking van de vergunning. Dit kan echter wel pas nadat vergunninghouder voorafgaand om een zienswijze is gevraagd.*

Conclusie: de in de zienswijze aangehaalde argumenten geven geen aanleiding om de gevraagde omgevingsvergunning niet te verlenen dan wel de verklaring van geen bedenkingen niet af te geven. De zienswijze is dan ook ongegrond. Wel worden er ten aanzien van het geluidsaspect enkele onderdelen aangepast ter verduidelijking en om aan reclamant tegemoet te komen ten opzichte van de ontwerpvergunning, deze punten zijn hiervoor benoemd. Ook zal in het definitieve besluit het aanvullende welstandsadvies worden verwerkt, dit om aan reclamant tegemoet te komen.

De volgende onderdelen van de zienswijze zien zowel op de ontwerp omgevingsvergunning als op de ontwerp verklaring van geen bedenkingen: 1, 2, 3 en 8. De andere onderdelen van de zienswijze zien alleen op de ontwerp omgevingsvergunning.

Reclamant 2.

Onderdeel 1.

Reclamant stelt dat vanuit stedenbouwkundig oogpunt kan worden geconcludeerd dat de ingetekende handelingen voor Lanaken binnen een zeer beperkt ruimtelijke impact vallen.

Reactie: wij delen de conclusie van reclamant. Ten aanzien van de ruimtelijke impact van onderhoudig plan verwijzen wij naar de ruimtelijke onderbouwing die is opgenomen als bijlage bij de vergunning en dan specifiek naar paragraaf 2.11 ruimtelijke effecten van het plan op de omgeving.

Onderdeel 2.

Reclamant geeft aan vanuit milieukundig oogpunt te verzoeken ervoor te zorgen dat mogelijke milieuhinder, in dit geval vooral geluidhinder en hinder door uitstoot van stoffen naar de lucht, tot een minimum beperkt wordt.

Reactie: wij onderschrijven bovenstaande opmerking van reclamant. Daarnaast zijn wij van oordeel dat door middel van de rechtstreeks werkende bepalingen uit het Activiteitenbesluit milieubeheer, als de aan onderhoudig vergunning verbonden voorschriften wordt voorzien in een adequate bescherming van het milieu.

Onderdeel 3.

Ten aanzien van het aspect geluid geeft reclamant aan dat volgens de stukken die toegevoegd zijn aan de aanvraag, hij concludeert dat, als het bedrijf de maatregelen neemt zoals het voorstelt in de aanvraag, de geluidsemissies hetzelfde zullen blijven of zelfs zullen dalen. Reclamant verwacht dan ook dat de aangehaalde maatregelen (zoals de aarden wal, BBT toegepast op uitlaten, etc....) uitgevoerd zullen worden.

Reactie: de aanvraag en de daarbij behorende stukken, waaronder het rapport van het akoestisch onderzoek, maken onderdeel uit van onderhoudig besluit. Daarnaast zijn aan onderhoudig vergunning geluidvoorschriften verbonden. Vergunninghouder is verplicht hier uitvoering aan te geven.

Onderdeel 4.

Inzake Luchtkwaliteit geeft reclamant aan dat uit de toegevoegde dossierstukken en modelleringen blijkt dat de uitbreiding van het bedrijf geen significante impact zal hebben op de luchtkwaliteit indien het voldoet aan de BREF-Ceramics. Reclamant verwacht dan ook dat het bedrijf hieraan voldoet.

Reactie: zoals hiervoor is gesteld, maakt de aanvraag als zodanig onderdeel uit van onderhoudig besluit. Daarnaast zijn aan onderhoudig besluit luchtkwaliteitsvoorschriften verbonden, waaronder een voorschrift welke ziet op een meetverplichting. Vergunninghouder is verplicht hier uitvoering aan te geven.

Onderdeel 5

Ten aanzien van mobiliteit geeft reclamant aan dat het hem niet duidelijk is welke impact de uitbreiding van de productiecapaciteit heeft op het verkeer in de kern van Smeermaas. Hij kan dat niet terugvinden in de dossierstukken. Bovendien wil hij nogmaals het belang van de aanleg van de ringweg benadrukken.

Reactie: het aspect verkeer is in de ruimtelijke onderbouwing opgenomen in paragraaf 2.9. Hieruit volgt dat het aantal verkeersbewegingen van en naar de steenfabriek toeneemt en dat dit niet leidt tot een onevenredige toename in de verkeersaantrekkende werking en deze nieuwe belasting past binnen de bestaande capaciteit van de Brusselseweg. In het akoestisch onderzoek worden in bijlage VII, pagina 116, de etmaalintensiteiten weergegeven voor alle verkeersbewegingen, zowel op het terrein zelf (intern) als van en naar (extern) de steenfabriek. Het externe verkeer is hierbij beperkt, namelijk 188 verkeersbewegingen per etmaal. Inzake de verkeersbewegingen van en naar de steenfabriek, gaat ca. 95% hiervan richting Maastricht, via de Belvédèrelaan naar de Noorderbrug. De overige 5% gaat richting Smeermaas. Hierbij kan opgemerkt worden dat door de aanleg van de Belvédèrelaan het aantal verkeersbewegingen richting Smeermaas sterk is afgenomen. Voor de aanleg van de genoemde weg was de verdeling inzake de steenfabriek ca. 70% richting Maastricht en 30% richting Smeermaas. Ten aanzien van het aspect verkeer kan dan ook geconcludeerd worden dat er sprake is van goede ruimtelijke ordening en vormt dit aspect geen belemmering om de vergunning te verlenen.

De door reclamant genoemde ringweg maakt geen onderdeel uit van onderhavige procedure en is ook niet nodig ten behoeve van de uitbreiding van de steenfabriek. Desalniettemin kan over de ringweg worden opgemerkt dat de gemeente Maastricht, net als de gemeente Lanaken, in afwachting is van de verkennende studie die wordt uitgevoerd door de Vlaamse overheid inzake de ringweg Smeermaas en hier samen met de gemeente Lanaken in participeert.

Onderdeel 6.

Ten slotte geeft reclamant ten aanzien van het aspect natuur aan dat in het dossier vermeld is dat een impact mogelijk is op het Natura-2000 gebied Grensmaas, maar ook op andere Natura-2000 gebieden. Reclamant vraagt zich af waarom dit niet werd opgenomen in deze aanvraag.

Reactie: op de (mogelijke) effecten op Natura-2000 gebieden ziet de Wet natuurbescherming. Dit betreft een separaat vergunningstelsel. Ten tijde van het indienen van de aanvraag om een omgevingsvergunning was reeds door gedeputeerde staten van Limburg voor de beoogde activiteiten een vergunning verleend op grond van artikel 2.7 tweede lid van de Wet natuurbescherming. Ingevolge artikel 2.2aa van het Besluit omgevingsrecht (Bor) geldt in dit geval dan geen aanhaakplicht bij de onderhavige procedure. De hiervoor genoemde vergunning van gedeputeerde staten is onherroepelijk en als bijlage bij onderhavig besluit opgenomen. In deze vergunning worden overigens ook andere Natura-2000 gebieden betrokken.

Conclusie: de in de zienswijze aangehaalde argumenten geven geen aanleiding om de gevraagde omgevingsvergunning niet te verlenen dan wel de verklaring van geen bedenkingen niet af te geven. De zienswijze is dan ook ongegrond.

De volgende onderdelen van de zienswijze zien zowel op de ontwerp omgevingsvergunning als op de ontwerp verklaring van geen bedenkingen: 1, 5 en 6. De andere onderdelen van de zienswijze zien alleen op de ontwerp omgevingsvergunning.

Reclamant 3.

Reclamant geeft aan dat middels het bassin ontkoppeling van het verhard oppervlakte wordt gerealiseerd. Dit bassin voldoet qua dimensionering ruimschoots aan de norm die reclamant hanteert. Niet alleen de nieuwe bebouwing, maar ook een groot gedeelte van de bestaande bebouwing zal op dit bassin worden aangesloten. Reclamant heeft geen opmerkingen op dit plan.

Reactie: het gestelde door reclamant is voor kennisgeving aangenomen.

Conclusie: de zienswijze geeft geen aanleiding om de gevraagde omgevingsvergunning niet te verlenen dan wel de verklaring van geen bedenkingen niet af te geven. De zienswijze is dan ook ongegrond.

De zienswijze ziet zowel op de ontwerp omgevingsvergunning als op de ontwerp verklaring van geen bedenkingen.

Reclamant 4.

Onderdeel 1.

Reclamant geeft aan dat in de verklaring van geen bedenkingen d.d. 9 februari 2021 wordt beschreven dat de directie van de steenfabriek Klinkers de plannen besproken heeft met reclamant en directe burenen. In deze gesprekken is een overeenkomst gesloten die in het bezit van het college van B&W en de raad moet zijn, verwezen wordt naar de raadsinformatiebrief steenfabriek Klinkers d.d. 8 februari 2021. Volgens reclamant is deze niet meegenomen in de stukken en de overeengekomen afspraken zijn anders dan wat in de huidige stukken vermeld staat.

Reclamant geeft aan dat in de stukken slechts een deel van de aarden wal tevens geluidswal (geluidsscherm) is opgenomen en dat dit voornamelijk het gedeelte betreft waar de gebouwen van de fabriek staan. Daadwerkelijk zou overeengekomen zijn dat de gehele aarden wal zal worden voorzien van een geluidsscherm. Dus ook de volledige zuidzijde. Dit om het woongenot niet onevenredig aan te tasten.

Reclamant geeft aan dat op de afbeeldingen en de stukken niet vermeld is welk materiaal de wal en de schermen worden uitgevoerd. Overeengekomen is dat het een aarden wal betreft en de geluidswal uit kokosmatten zou moeten bestaan en dat beide volledig beplant, dus groen zullen worden. Daarnaast wijst hij op de verantwoordelijkheid van de steenfabriek voor het onderhoud van de afscherming. Als bijlage bij de zienswijze heeft reclamant de overeenkomst met de steenfabriek opgenomen. Hij verzoekt om deze aan de stukken toe te voegen.

Reactie: wij hebben ons in het ontwerpbesluit gebaseerd op de aanvraag en de daarbij gevoegde stukken die ook onderdeel uitmaken van dit ontwerpbesluit. In het rapport van het akoestisch

onderzoek is de uitvoering van de aarden wal met scherm beschreven, tevens is een bouwkundige tekening bij de aanvraag gevoegd met een nadere uitwerking van de aarden wal met scherm, het betreft een aarden wal met een hoogte van 3.20 meter met daarop een scherm in de vorm van een gemetselde muur met een hoogte van 1.00 meter. Deze stukken maken onderdeel uit van het ontwerpbesluit. De overeenkomst tussen de vergunninghouder en reclamant is een privaatrechtelijke overeenkomst en valt derhalve buiten de werkingssfeer van onderhavige vergunning. De overeenkomst wordt niet als bijlage bij het definitieve besluit opgenomen. Indien vergunninghouder de aarden wal of het scherm anders wenst uit te voeren, dan kan hij hiervoor al dan niet een aparte omgevingsvergunning aanvragen.

Onderdeel 2.

In de akoestische modellering zou volgens reclamant rekening gehouden zijn met het laden van de vrachtwagens, reclamant geeft aan vooral last te hebben van geluid en stof dat vrijkomt tijdens het lossen van de vrachtwagens (klei en/of zand) en het rijden naar en van het tasveld zelf. Dit betreft soms hele stofwolken waarbij zelfs de hele tuin mistig is en sprake is van het fors neerslaan van stof op ruiten, zonnepanelen en meubilair. Reclamant geeft aan dat de ergernis toeneemt in de droge maanden. Vaak beginnen de werkzaamheden daarnaast al ruimschoots voor 7:00 uur in de ochtend.

***Reactie:** het lossen van klei en/of zand is een activiteit die onderdeel uitmaakt van het akoestisch onderzoek, zie hiervoor code 40, 41 en 50 van tabel 2 van het rapport van het akoestisch onderzoek. Het rijden met vrachtwagens van en naar de tasvelden maakt eveneens onderdeel uit van het akoestisch onderzoek, zie hiervoor paragraaf 3.1 en code 31 tot en met 34 van tabel 2 van het rapport van het akoestisch onderzoek. Voor wat betreft de start van de werkzaamheden merken wij op dat vergunninghouder voor wat betreft het aspect geluid gehouden is aan de in de vergunning opgenomen geluidvoorschriften.*

Ten aanzien van diffuse stofemissies zijn de te nemen maatregelen beschreven in de aanvraag. Deze maken als zodanig onderdeel uit van het besluit. Daarnaast is een voorschrift opgenomen in onderhavige vergunning om diffuse stofemissies van de inrichting zoveel mogelijk te voorkomen, dan wel voor zover dat niet mogelijk is te beperken.

Onderdeel 3.

Naast geluid- en stofoverlast wijst reclamant ook op het visuele argument, vanuit de woon- en slaapkamers ziet hij grote graafmachines en vrachtwagens en zij zien hem derhalve ook, waardoor reclamant zijn privacy wordt geschonden.

***Reactie:** dat de privacy in enige mate in het geding kan zijn, is inherent aan het wonen op zeer korte afstand van een dergelijk bedrijf als het onderhavige. Enige impact op de omgeving achten wij niet onredelijk, mede omdat zich hier al vele jaren een bedrijfsterrein bevindt, zij het kleiner van omvang.*

Onderdeel 4.

Ten slotte benadrukt reclamant de goede verstandhouding met de fabriek en hoopt dat dat in de toekomst ook zeker zo zal blijven. Hij wenst de fabriek dan ook veel succes met de uitbreiding.

***Reactie:** het bovenstaande is voor kennisgeving aangenomen.*

Conclusie: de in de zienswijze aangehaalde argumenten geven geen aanleiding om de gevraagde omgevingsvergunning niet te verlenen dan wel de verklaring van geen bedenkingen niet af te geven. De zienswijze is dan ook ongegrond.

De onderdelen 1 en 3 zien zowel op de ontwerp omgevingsvergunning als op de ontwerp verklaring van geen bedenkingen. De andere onderdelen van de zienswijze zien alleen op de ontwerp omgevingsvergunning.

Reclamant 5.

Onderdeel 1.

Reclamant geeft aan in januari in de krant gelezen te hebben dat de steenfabriek 150%, anderhalve keer zo groot zou worden. In het verleden heeft hij nooit geklaagd. Hij heeft in 2005 zijn huidige woning betrokken, toen zat de steenfabriek er al, het zit niet in reclamant zijn aard om te klagen over iets dat er al eerder was. De overlast van geluid was/vond hij in die omstandigheden niet klagenswaardig. De laatste jaren is er ook wat stofoverlast, dat ziet hij met name op de zonnepanelen die hij sinds 2017 op het dak van de woning heeft liggen. Hij dacht eerst aan Saharazand, maar dat kan het in zijn ogen niet zijn, want zoveel Saharazand komt hier niet.

De buurt ging via de app reageren op het bericht en toen is reclamant met het bestuur van de buurtvereniging bij elkaar gekomen en is een comité opgericht. Reclamant is lid van dit comité, het comité zal ook een zienswijze indienen.

25 januari heeft de heer [REDACTED], namens genoemd comité het eerste contact gehad met de gemeente. Het comité heeft zich daarna gemeld met een brief aan de raad. Vervolgens was er paniek en is het raadsstuk, op het laatste moment van de agenda gehaald. Waarom is niet duidelijk gemaakt.

De steenfabriek is al langer bezig met de aanvraag voor de uitbreiding, eerste aanvraag of contact dateert van juni/juli 2020. In december is er een anterieure overeenkomst gesloten daarin wordt de verantwoordelijkheid van contact met omwonenden geheel bij de firma Klinkers gelegd.

Toen het stuk van de raadsvergadering werd gehaald heeft de wethouder waarschijnlijk gebeld met de heer [REDACTED], die heeft vervolgens een brief naar de omwonenden gestuurd. Reclamant geeft aan dat de bewoners tot dat moment ook niet in beeld waren bij de steenfabriek. Het kanaal is waarschijnlijk de oorzaak dat de bewoners over het hoofd worden gezien. Terwijl geluid een versterkende factor is, want water weerkaatst het geluid. Men ziet daarin waarschijnlijk een barrière. Vervolgens is de verklaring van geen bezwaar afgegeven in de raad.

Reclamant geeft aan dat het steekt dat er, tot een aantal dagen geleden, nagenoeg geen contact met hem is opgenomen door de gemeente zelf. Omwonenden zijn niet benaderd, die hebben zelf contact moeten opnemen. De omwonenden zijn niet betrokken bij de vergunning. Reclamant verwijst naar een krantenartikel van [REDACTED] over een rapport van Van Aartsen van maart 2021 inzake de wijziging van de Omgevingswet. Hieruit blijkt dat omwonenden over het algemeen te weinig worden betrokken bij vergunningen en bestemmingsplannen. Reclamant wil de gemeente hierop wijzen,

volgend jaar wijzigt de Omgevingswet in die zin. Omwonenden worden als lastig en vertragend ervaren, maar de oorzaak ligt bij de gemeente. Omwonenden hebben geen plek in de procedure gehad. In reclamant zijn ogen verzuimd de gemeente in dezen haar verantwoordelijkheid te nemen voor de gezondheid en het woongenot van omwonenden. Als bewoner van Maastricht wil reclamant serieus genomen worden. Eerste vraag die een gemeente zou moeten stellen bij aanpassingen van bestemmingsplannen is: wie wonen daar en wie gaat er iets van merken en wat of wie wordt er ingeschakeld om dat te onderzoeken.

Reactie: ten aanzien van het hiervoor gestelde wordt verwezen naar het gestelde bij reclamant 1 onder de onderdelen 1, 3 en 8.

Ten aanzien van de door reclamant aangehaalde Omgevingswet (die nog in werking moet treden) geven wij aan dat bij het aanvragen van een omgevingsvergunning de aanvrager in principe het initiatief moet nemen inzake participatie. Deze moet aangeven of, en zo ja hoe, hij de omgeving betrokken heeft bij zijn plan en wat de resultaten hiervan zijn.

Ten aanzien van het gestelde over het kanaal merken wij op dat de Zuid-Willemsvaart (het kanaal) als akoestisch reflecterend bodemgebied in het zonebewakingsmodel is opgenomen. Dit is een rekenmodel dat de geluidboekhouding van alle op het industrieterrein gevestigde bedrijven bevat. Met het zonebewakingsmodel kunnen de gevolgen van veranderingen op het industrieterrein worden doorgerekend en vindt het feitelijke beheer en de bewaking van de geluidzone plaats.

Onderdeel 2.

Reclamant geeft aan dat alle metingen, met name de metingen van stof en geluid, zijn gedaan op het fabrieksterrein zelf een aantal jaren geleden, 2018/2019.

Reactie: wij hebben ons in onderhavig besluit gebaseerd op diverse luchtkwaliteitsonderzoeken welke tevens onderdeel uitmaken van het besluit. Daarnaast hebben wij ons voor wat betreft het aspect geluid gebaseerd op een rapport van een akoestisch onderzoek. In hoofdstuk 4 van dit rapport wordt verwezen naar de uitgevoerde geluidmetingen. Zoals staat aangegeven in paragraaf 4.1 zijn deze metingen uitgevoerd overeenkomstig het gestelde in de Handleiding meten en rekenen industrielawaai 1999.

De aanvraag om een omgevingsvergunning is ingediend op 7 september 2018. Ingevolge artikel 3.1a van de Wabo kan het bevoegd gezag zich bij het verlenen van een omgevingsvergunning in ieder geval baseren op gegevens en onderzoeken die niet ouder zijn dan twee jaar. Voornoemde bepaling betreft een discretionaire bevoegdheid en geeft ruimte aan het bevoegd gezag om, alle omstandigheden in aanmerking nemende, een eigen afweging te maken. Gelet op de onderzoeken, zijn wij van mening dat deze een actueel inzicht geven in de (potentiële) milieugevolgen van de inrichting en dat wij ons in onze besluitvorming hierop kunnen en mogen baseren.

Onderdeel 3.

Door de uitbreiding van de capaciteit wordt de opslag van de grondstof, klei, anderhalve keer zo groot. De heer [REDACTED] heeft aangegeven dat de klei een half jaar moet rusten voordat het verwerkt kan worden tot stenen. Vanaf de Bosscherweg en het Kleine Dijkje is de berg grondstoffen zichtbaar,

de bulldozer die daar overheen rijdt zorgt voor geluid, de berg wordt steeds groter waardoor er waarschijnlijk ook meer stofoverlast ontstaat. Reclamant geeft aan dat hij geen objectieve gegevens heeft, maar die wel wil ontvangen. Verder vraagt hij zich af wat dit betekent voor de gezondheid.

Reactie: ten aanzien van het gezondheidsaspect wordt verwezen naar het gestelde bij reclamant 1 onder onderdeel 3. Ten aanzien van het door ons overleggen van objectieve gegevens merken wij op dat het ontwerpbesluit en de aanvraag gedurende zes weken ter inzage hebben gelegen. Objectieve toetsing is in zoverre geborgd doordat de aanvraag door ons is beoordeeld, waarbij onze overwegingen in onderhavig besluit zijn opgenomen.

Onderdeel 4.

In een vroeg stadium werd afgezien van de milieueffectrapportage vanwege geen gevolgen voor het natuurgebied in wording, de Grensmaas. De overlast op het grensmaasgebied werd niet groot genoeg geacht, er werd niet gesproken over mensen. Alsof mensen niet bij het milieu horen.

Reactie: een m.e.r.-procedure is noodzakelijk als een besluit wordt genomen over een activiteit waarbij belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen optreden. De vraag of door de voorgenomen activiteiten belangrijke nadelige milieugevolgen veroorzaakt kunnen worden staat dan ook centraal bij het beoordelen of een m.e.r. moet worden uitgevoerd. De Europese Unie heeft in de richtlijn m.e.r. (2011/92/EU) reeds aangegeven bij welke activiteiten er zeer waarschijnlijk sprake is van belangrijke nadelige milieugevolgen. Deze activiteiten zijn door de Nederlandse regering overgenomen en verwerkt in onderdeel C van het Besluit m.e.r. Voor deze activiteiten geldt direct een m.e.r.-plicht. Ook zijn in het Besluit m.e.r. activiteiten aangewezen waarvan het niet zeker is of er belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen optreden. Deze activiteiten zijn beschreven in onderdeel D van het Besluit m.e.r. Om te bepalen of er bij deze activiteiten uit onderdeel D sprake kan zijn van belangrijke nadelige milieugevolgen dient hiervoor per geval een m.e.r.-beoordeling uitgevoerd te worden. Op 22 maart 2018 is een vormvrij m.e.r.-beoordelingsbesluit genomen op de op 3 januari 2018 ingediende meldnotitie. Overeenkomstig het gestelde in artikel 7.17, derde en vierde lid van de Wet milieubeheer is deze meldnotitie getoetst aan de criteria als vastgelegd in Bijlage III van de Europese richtlijn m.e.r. Uit deze toetsing volgt dat van de voorgenomen activiteiten geen belangrijke nadelige milieugevolgen te verwachten zijn en dat daarom het opstellen van een milieueffectrapportage niet noodzakelijk is.

In de wettelijke vastgestelde toetsingskaders en daarmee in onderhavig besluit en in het m.e.r.-beoordelingsbesluit is wel degelijk rekening gehouden met de gevolgen voor omwonenden. Te denken valt bijvoorbeeld aan de toetsingskaders voor geluid en luchtkwaliteit. Zo kunnen geluidemissies en emissies van luchtverontreinigende stoffen effect hebben op het welbevinden van omwonenden. Echter, uit toetsing is gebleken dat de aanvraag voldoet aan de vastgestelde toetsingskaders en dat derhalve tot vergunningverlening kan worden overgegaan.

Onderdeel 5.

De schoorsteen ligt in het blikveld. Op de Bosscherweg zag reclamant die voorheen niet. Vroeger had de schoorsteen een hoogte van 6 meter, daarna 12 meter, nu is deze 25 meter. In een eerder advies

bedroeg de schoorsteen 35 meter vertelde de directeur van de fabriek. Doordat de schoorsteen hoger is, rijkt de uitstoot verder. Reclamant stelt zich de vraag of er meer hinder kan zijn en wat de schoorsteen uitstoot, fijnstof, vliegias. In dit verband noemt hij ook het verhaal van de burgemeester dat in de krant stond, daar is van sprake van 30 cm overschrijding, hier gaat het om ruim een verhoging van 13 meter. Vervolgens stelt reclamant de vraag welke procedure hierbij is gevolgd, waarom reclamant hier niets van weet. Er moet helderheid en transparantie komen in de procedures met betrekking tot de verhoging van de schoorsteen.

Reactie: wij verwijzen naar het gestelde onder onderdeel 3 bij reclamant 1.

Het gestelde door reclamant ten aanzien van de burgemeester maakt geen onderdeel uit van onderhavige procedure.

Voor wat betreft de emissies van luchtverontreinigende stoffen is onder meer getoetst aan de BBT-conclusies als opgenomen in de BREF Keramische industrie. Daarnaast is getoetst aan de grenswaarden als opgenomen in de Wm. Voor wat betreft de soort stoffen die worden uitgestoten verwijzen wij naar paragraaf 4.1.9 van onderhavig besluit. Het enkele feit dat een schoorsteen hoger is, betekent niet dat hiermee ook de hinder zal toenemen.

Onderdeel 6.

Door reclamant wordt aangegeven dat bij een omwonende van de [REDACTED] extra voorziening worden getroffen, zijnde een geluid- en stofwal. Dit perceel ligt ten westen van de fabriek. Reclamant woont hemelsbreed op dezelfde afstand van de fabrieksgebouwen. Op alle tekeningen en documenten, behalve nr. 7, die overigens na de raadsvergadering van begin februari is toegevoegd, staan de andere huizen niet op vermeld. Het houdt op bij het kanaal. Dat is vreemd. Omdat er sprake is van overwegend westenwind in Nederland is reclamant zijn verwachting dat hij meer overlast ervaart dan de bewoner op de [REDACTED] omdat hij ten oosten van de fabriek woont. Hij stelt de vraag of daar rekening mee gehouden is.

Reactie: de woning van reclamant gelegen aan de [REDACTED] is gelegen buiten de vastgestelde geluidzone van industrieterrein Bosscherveld. Derhalve is in het akoestisch onderzoek en onderhavig besluit met deze woning [REDACTED] overeenkomstig de wettelijke toetsingskaders geen rekening gehouden. De woning wordt immers beschermd door de gebiedsaanduiding geluidzone – industrie 50 dB(A) zoals die is opgenomen in het betreffende bestemmingsplan. De woning van reclamant is gelegen buiten de hiervoor genoemde gebiedsaanduiding “geluidzone industrie 50 dB(A)”, hetgeen wil zeggen dat het geluid afkomstig van industrie buiten deze zone niet meer mag bedragen dan 50 dB(A). Ten aanzien van genoemde windrichting in relatie tot geluid kan het volgende worden opgemerkt. Het zonebewakingsmodel (Geomilieu, module industrielawaai) wordt uitgevoerd conform rekenmethode II.8 uit de Handleiding meten en rekenen industrielawaai 1999. Conform het gestelde in deze handleiding berekend het model de geluidoverdracht uitgaande van een weerssituatie waarbij sprake is van een lichte tot matige wind in de richting van het immissiepunt.

Ten aanzien van de emissies van stof en NO2 zijn onder meer verspreidingsberekeningen bij de aanvraag gevoegd waarbij is getoetst op 27 toetspunten. Enkele van deze toetspunten zijn onder andere gelegen in Borgharen, aan de overkant van de Maas. Daarnaast is aan onderhavige vergunning inzake diffuse stofemissies een voorschrift verbonden. Bovendien treft aanvrager

maatregelen om stofoverlast te voorkomen, zoals beschreven in de aanvraag. Deze aanvraag maakt onderdeel uit van onderhavig besluit en derhalve is vergunninghouder hieraan gehouden.

Onderdeel 7.

Alle metingen zijn momentopnamen. Het waait niet altijd even hard, de windrichting is niet altijd hetzelfde en je hebt pieken en dalen in het geluid. Door het hiervoor genoemde zou een gedegen objectief en wetenschappelijk onderzoek moeten plaatsvinden over een langere periode.

Reactie: *ten aanzien van de luchtkwaliteitsonderzoeken merken wij allereerst op dat deze onderzoeken zijn uitgevoerd door een geaccrediteerde (getoetst aan relevante NEN-normen) en deskundige organisatie en dat hierbij is aangesloten bij de systematiek van het Activiteitenbesluit milieubeheer. Daarnaast is in deze onderzoeken aangegeven dat is gemeten onder representatieve omstandigheden. Voorts staan de metingen die in het kader van deze onderzoeken zijn uitgevoerd los van de klimatologische omstandigheden aangezien sprake is van bronmetingen. De berekeningen zijn daarnaast gebaseerd op een tienjarig gemiddelde. Voor wat betreft de geluidmetingen die in het kader van het akoestisch onderzoek zijn uitgevoerd, merken wij het volgende op: deze metingen zijn uitgevoerd op het terrein van de inrichting en in de nabijheid van de bron. In hoofdstuk 4 van het rapport van het akoestisch onderzoek wordt verwezen naar deze geluidmetingen. Zoals aangegeven in paragraaf 4.1 van dit rapport zijn de metingen uitgevoerd overeenkomstig het gestelde in de Handleiding meten en rekenen industrielawaai 1999.*

Onderdeel 8.

Nergens in de stukken wordt volgens reclamant gesproken over handhaafbare normen. "BBT," wat is dat en wat houdt dat in? Speelt bijvoorbeeld de prijs daarbij ook een rol? Ergens anders staat verbetering "indien mogelijk". Reclamant vindt dit te vaag gesteld, dit zijn geen termen die zekerheid bieden en stelt de vraag wat de grenzen zijn waar de fabriek zich aan moet houden?

Reactie: *aan onderhavig besluit zijn voorschriften verbonden waaraan de vergunninghouder gehouden is. Bovendien maken de aanvraag en de daarbij gevoegde stukken onderdeel uit van onderhavig besluit. Daarnaast gelden voor sommige activiteiten die binnen de inrichting worden uitgevoerd de rechtstreeks werkende voorschriften uit het Activiteitenbesluit milieubeheer. Ten aanzien van het begrip 'beste beschikbare technieken' kan het volgende worden opgemerkt: In artikel 1.1 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht is het begrip 'beste beschikbare technieken' als volgt gedefinieerd: 'voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die – kosten en baten in aanmerking genomen – economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld.' Voor het overige wordt verwezen naar het gestelde onder onderdeel 4 bij reclamant 1.*

Onderdeel 9.

Reclamant wijst op het argument dat reclamant in het verleden niet of nauwelijks heeft geklaagd. De fabriek was er voordat hij er kwam wonen, hij wist dat er overlast zou kunnen zijn. De uitbreiding betreft een geheel nieuwe situatie. Het gaat hier volgens reclamant om het bewaken van gezondheid en welbevinden. De gemeente moet deze belangen ter harte nemen en deze belangen vertegenwoordigen. Dit is tot op heden niet gebeurd.

***Reactie:** ten aanzien van dit onderdeel wordt verwezen naar het gestelde bij reclamant 1 bij de onderdelen 3 en 8.*

Onderdeel 10.

Reclamant geeft aan dat er onderzoek moet plaatsvinden naar geluid en stof gedurende een langere periode, bij voorkeur gedurende verschillende jaargetijden. Dit moet gebeuren door een objectief bureau. Hij geeft aan begrepen te hebben dat de RUD betaald wordt door de gemeentes en de provincie. Het is dus geen onafhankelijke instantie.

***Reactie:** verwezen wordt naar het gestelde onder onderdeel 7 bij reclamant 1.*

Onderdeel 11.

Reclamant stelt de vraag hoe er in de toekomst wordt gehandhaafd en wat de normen en grenzen in dit geval zijn.

***Reactie:** voor wat betreft de vraag van reclamant inzake handhaving merken wij op dat op de activiteiten van de inrichting zowel de rechtstreeks werkende bepalingen van het Activiteitenbesluit milieubeheer van toepassing zijn, als wel de aan onderhavige vergunning verbonden voorschriften. Indien reclamant overlast van onderhavige inrichting ervaart, kan hij een handhavingsverzoek indienen.*

Conclusie: de in de zienswijze aangehaalde argumenten geven geen aanleiding om de gevraagde omgevingsvergunning niet te verlenen dan wel de verklaring van geen bedenkingen niet af te geven. De zienswijze is dan ook ongegrond. Wel zal in het definitieve besluit het aanvullende welstandsadvies worden verwerkt, dit om aan reclamant tegemoet te komen.

De volgende onderdelen van de zienswijze zien zowel op de ontwerp omgevingsvergunning als op de ontwerp verklaring van geen bedenkingen: 1, 4, 5, 9. De andere onderdelen van de zienswijze zien alleen op de ontwerp omgevingsvergunning.